

4 Forskning skal lukke læringshuller

5 Mellem studium og virkelighed

6 Opgør med silotænkning på UCC

USIKRE AFTALER OM ARBEJdstID PLAGER UNDERVISERNE PÅ ERHVERVSAKADEMIERNE

En rettighed er blevet til en forhandling, efter at OK 13 udraderede arbejdstidsaftalerne på landets ni erhvervsakademier. Det giver bøvl med tidsregistreringen i Aarhus og København.

"Ledelsen har meldt ud, at overarbejde skal udlignes over en periode på tre til fem år. Det mener jeg er i direkte modstrid med hensigten i overenskomsttaftalen", siger TR på Erhvervsakademi Aarhus Erik Lomstein.

En usund mistillidskultur plager arbejdsmiljøet på et af landets største erhvervsakademier, efter at arbejdstidsaftalerne blev opsagt med OK 13, og arbejdstilrettelæggelse blev til et anliggende mellem den enkelte medarbejder og ledelsen på uddannelsesinstitutionerne.

Sådan opsummerer Erik Lomstein situationen på Erhvervsakademi Aarhus, hvor han er tillidsrepræsentant for 23 undervisere og lektor ved afdelingen for laboratorie-, fødevarer- og miljøteknologi.

Artiklen fortsætter på side 2 >>

“Der skal være forskel på den nye uerfarne medarbejder, som skal ind i sit stof, og den underviser, der på 20. år kører det samme kursus igennem seks gange om ugen. Det er godt, at det gamle system blev skrottet”.

Niels Egelund, formand for erhvervsakademiernes rektorkollegium

>> Artikel fortsat fra forsiden

“Forandringen er radikal, fordi vi er gået fra at have et gennemsigtigt, åbent og retfærdigt system til en situation med et lukket system, hvor medarbejderen skal forhandle fra opgave til opgave om omfang, forberedelsestid osv. Systemet er blevet så rigtigt, at mange overvejer det en ekstra gang, før de påtager sig nye opgaver. Vi er blevet mindre solidariske med hinanden efter OK 13”, siger Erik Lomstein.

På Erhvervsakademi Aarhus er det især afviklingen af overarbejde, der udløser konflikter.

“Før var det en rettighed, at alt arbejde over årsnormen enten blev afspadseret eller udbetalt som merarbejde. Nu anerkendes det ikke betingelsesløst, og ledelsen har meldt ud, at overarbejde skal udlignes over en periode på tre til fem år. Det mener jeg er i direkte modstrid med hensigten i overenskomst-aftalen”, siger Erik Lomstein.

Merarbejde skal udryddes

Også på KEA, Københavns Erhvervsakademi, er der usikkerhed om afvikling af merarbejde.

“Vi har oplevet et par tumultariske forhandlinger, hvor medarbejdere er blevet klemte, fordi de har knoklet igennem i en periode og har lagt mange timer i en opgave, som de så har svært ved at få anerkendt”, forklarer Lau Sommerfeldt, der er tillidsrepræsentant for cirka 75 medarbejdere på KEA i den såkaldte digitale søjle.

“Ledelsen vil have merarbejde udryddet på KEA, men det kan være svært at få

til at passe med den virkelighed, vi arbejder i. Der sker næsten altid noget i løbet af et semester, der kræver forandringer og merarbejde”, tilføjer han.

Erik Lomstein anslår, at for godt halvdelen af medarbejderne forløber arbejdstidstilrettelæggelsen uden problemer. Problemet opstår, når parterne ikke kan blive enige om, hvorvidt der er tale om merarbejde eller ej.

“Medarbejderne oplever det som bureaukratisk og ufleksibelt og mistillidsskabende, at de skal bøvle med at lave redegørelser for de enkelte opgaver, de løser, hvis de skal have det anerkendt som merarbejde.

Og så ender vi hurtigt der, hvor man ikke gør mere end det, man skal, bare for at slippe for bøvlet”, pointerer Erik Lomstein.

KEA-ansatte i København oplever en tilsvarende usikkerhed. Men Lau Sommerfeldt ser også en positiv effekt af de nye vilkår for tidsregistrering:

“Vi har fået indført faste seksugers-samtaler med nærmeste leder, og tilrettelæggelsen af arbejdet flyder bedre. Af samme grund har det været nødvendigt at ansætte nye medarbejdere, så der ikke opstår store overarbejdspukler hos enkelte kolleger”, forklarer Lau Sommerfeldt.

På høje tid

Niels Egelund, rektor for Erhvervsakademi Kolding og desuden formand for erhvervsakademiernes rektorkollegium, erkender, at der er problemer på enkelte uddannel-

sessteder. Men, siger han, det er gået lettere end frygtet, siden de store forandringer indtrådte med OK 13:

“Det var et dejligt rationelt system, vi havde tidligere. Vi kunne praktisk talt slå op i en facitliste, hvordan arbejdstiden skulle tælles sammen for hver opgave. Men, sagt lidt diplomatisk, så var det på høje tid, at de fantastiske muligheder for overtid blev begrænset. Jeg tror, at alle de dygtige medarbejdere, der passer deres arbejde, skal se tidsregistreringen som en garanti for, at institutlederne pålægger den enkelte en rimelig belastning. Der skal være forskel på den nye uerfarne medarbejder, som skal ind i sit stof, og den underviser, der på 20. år kører det samme kursus igennem seks gange om ugen. Det er godt, at det gamle system blev skrottet”, mener Niels Egelund.

Erik Lomstein har et enkelt ønske til de ledelser, der er blevet så glade for omsider at have fået ledelsesretten.

“Brug tidsregistreringen efter hensigten. Se den som udtryk for den reelle situation på arbejdspladserne i stedet for at kaste mistanke på medarbejdere for at ville malke systemet mest muligt. Langt de fleste undervisere på erhvervsakademiene er engagerede folk, der gerne vil yde en ordentlig indsats”, understreger tillidsrepræsentanten fra Aarhus.

Artiklen fortsætter nederst på side 8 >>

KOMMENTAR

Det abstrakte samfund

Om læreruddannelsesreformen, skolereformen og den generelle offentlige forvaltningssituation!

I 1979 skrev Hans Henningsen (forstander på Askov Højskole, 1980-93) manuskriptet "Det abstrakte samfund". Her kritiserer han tidens skole- og uddannelsessystem for at ende i den rene konstruktion. Gylvendal returnerede det med en "bedømmelse" på 2 maskinskrrevne sider udfærdiget af Ole Thyssen (dengang marxist, nu CBS-professor). Dokumentet viser en lige linje fra den marxistiske ideologi i 70'erne til "djøfiseringen" i dag:

"Det abstrakte samfund kritiserer den kapitalistiske og det østlige samfund, men uden at have tillid til nogen utopi. Den kritiserer det "selvstændige" menneske og vil fastholde traditionen som det nødvendige udgangspunkt for en demokratisk stillingtagen. For så vidt indgår bogen i den demokratiske tradition og oplysningstraditionen. Men disse ting har en tendens til at blive formelle hos HH, netop på grund af hans mistillid til utopien."

Hans Henningsen peger på traditionen som afgørende for menneskets mulighed for at tænke kritisk. For Thyssen handler det om et opgør med historien, og den historisk-poetiske tankegang må derfor forkastes. Derfor blev marxismen til utopi, til abstraktion, og postmodernisme afløser uvægerligt marxismen (se Thys-

sens "Påfuglens øje – efter postmodernismen", 1987). Samtaler defineres nu som "kommunikation", fordi der ikke længere findes en fælles virkelighed at tale sammen om. Alt bliver hermed modulariseret, til pluralisme, relativisme og nihilisme (form uden indhold og nutid uden fortid).

Nu er vejen banet for managementteorierne, og Thyssen ansættes på CBS som ekspert i ledelse. Inden for uddannelsesverdenen kobler postmarxisterne Lars Qvortrup og Jens Rasmussen sig også på ledelsesteorierne, og vejen er nu også åbnet for, at konstruktivistiske teorier og subjektivismen bliver fundamentet for al læringsteori, og faget pædagogik og almen pædagogik udrenses til sidst fra læreruddannelsen i 2013:

Man kommer i dag ikke helskindet igennem en lærereksamen eller en ph.d.-ansøgning, hvis man ikke bekender sig til socialkonstruktivismen og individualismen. Skolereformen og pd-moduler styres derfor i dag af læringsmål, begrebet "synlig læring", classroommanagement og læreren som læringsagenter. Managementteorier er nu overført til skoleverdenen. Folkeskolen mistede folkeligheden. Selv den fri lærerhøjskole har nu partnerskab med UC Lillebælt, der "hvidvasker" alt i tidens videnskabssprog. Det abstrakte samfund peger netop på, at "videnskab" er blevet en smal form for nytteorienteret naturvidenskab, der:

"Blev bestemmende både for liberalismen, marxismen og al anden vestlig samfundsfilosofi. Trods al uenighed om den samfundsmæssige form, hvorunder na-

turen skulle "tilegnes", var der bred enighed om at se på den (naturen: red) som "ren og skær ting af nytte"(...)".

I dag er konsekvensen, at sociologien, psykologien og neurologien er ren dogmatik: Enhver klinisk/medicinsk diagnose trumfer læreres erfaringer og vurderinger. Der opereres aldrig med lærerens personlige ansvar, sunde fornuft og tvivl. Derfor må man spørge sig selv, om oplysningens tid er forbi! <<

Kommentaren er skrevet af cand. pæd. master Iben Benedikte Valentin Jensen. Hun arbejder i Viden-center for Almen Pædagogik og Formidling i UC Syddanmark

Forskning skal lukke læringshuller

Et mønstereksempel på praksisnær forskning. Sådan betegner Metropol et årelangt projekt, der har som mål at udvikle nye redskaber til matematikundervisning. Med til historien hører et budget, der kan gøre enhver grøn af misundelse.

Børns svage matematikforudsætninger er et kæmpe samfundsproblem, og skolerne savner metoder til at få lukket læringshullerne.

Den udfordring forsøger et årelangt forskningsprojekt at finde løsninger på. Projektet er forankret på det Samfunds-faglige og Pædagogiske Fakultet på Professionshøjskolen Metropol, men gennemføres i samarbejde med Aarhus Universitet, kommuner, lærerstuderende og, ikke mindst, børnene selv.

“Det er et af de første eksempler på, at det for alvor er lykkedes for os at skabe et studiemiljø, hvor der pågår forskning, som vores studerende er en integreret del af. Det er en fantastisk opgave at være med til at finde løsninger på en af folkeskolens allerstørste udfordringer, og de studerende er virkelig engagerede og glade for at være med”, siger Tobias Høygaard Lindeberg, ph.d. og prodekan på fakultetet.

“Det giver en masse ilt til studiemiljøet, og jeg er ikke i tvivl om, at underviserne også får et stort udbytte, der kan omsættes i deres undervisning. På længere sigt håber jeg, at vi kan få mange flere af den type projekter på

andre områder også”, tilføjer han.

Projektet, der startede i 2014, involverer 100 matematiklærere, 40 skoler, 31 kommuner, 16 lærerstuderende på Metropol, enkelte universitetsforskere samt 2000 elever i 2. klasse. Det er en opfølgning på et forløb fra 2011 og afprøver på en stor skala effekten af at bruge de undervisnings- og inspirationsmaterialer, som blev udviklet dengang.

“Vores lærerstuderende er involveret på den måde, at de er med til at indsamle data. Den særlige undervisning bliver filmet og analyseret, så vi bliver bedre i stand til at udvikle præcise metodeværktøjer til matematikundervisningen i de små klasser”, forklarer Tobias Høygaard Lindeberg.

Mere velfærdsforskning

At gennemføre et så omfangsrigt forskningsprojekt kræver eksterne penge. Matematikforløbet er finansieret af Egmontfonden, der over en toårig periode har bevilget, hvad der svarer til hele den samlede forskningspulje på Metropols læreruddannelse: 4,8 millioner kroner. Til gengæld kan sektoren fremvise et mønstereksempel på den type af anvendt forskning, som kun kan gennemføres med professionshøjskolernes medvirken. Og det er præcis den type forskning, de bør satse på i fremtiden. Det mener Andy Andresen, der som udviklingschef i FTF følger området tæt.

“Hvis vi mener det alvorligt, at fx folkeskolen skal have et fagligt løft, eller vi mener, at sundhedsvæsenet kan arbejde klogere, så får vi brug for mere anvendt forskning i velfærdssektoren. Derfor er det meget vigtigt, at professionshøjskolerne ikke stræber efter at udvikle sig til miniuniversiteter som sådan, men netop fokuserer på forskning og udvikling, der bidrager til at finde nye løsninger og metoder, der løfter kvaliteten og effekten af de professionelle indsats”, pointerer Andy Andresen. Han har formuleret en række sigtelinjer, der kan være med til at sikre, at professionshøjskolerne får succes med de praksisnære forskningsprojekter.

“Det er vigtigt, at professionshøjskolerne tager udgangspunkt i et konkret problem i daginstitutionerne, på hospitalerne eller i skolerne, og at forskningsprojekterne udvikles og gennemføres i et tæt samarbejde med praksis. Det er også vigtigt, at både undervisere og studerende bliver involveret, for vi ved, at det er gennem egen erfaring, at man bedst tilegner sig en viden, som sætter sig fast. Endelig skal målet med forskningen være meget præcist formuleret”, mener FTF’s udviklingschef.

Det er dog svært ladesiggjort at skabe gedigne resultater med den forskningsbevilling på samlet 270 millioner kroner, som professionshøjskolerne p.t. får til forskning og udvikling.

“Den burde som minimum fordobles”, tilføjer Andy Andresen. <<

Mellem studium og virkelighed

VIA UC udbyder hvert år et såkaldt praksisforskningsforløb inden for socialt arbejde, som arbejdspladser og studerende kan byde ind på. Lektor opfordrer andre uddannelser til at adoptere modellen.

Ønsket om at blive involveret i et forskningsprojekt, der er tæt knyttet til det brede felt af socialt arbejde, er stort, både blandt praktikere og blandt studerende, der skal skrive deres bacheloropgave på socialrådgiveruddannelsen eller beslægtede uddannelser på VIA UC.

I løbet af de sidste otte år har lektorer på socialrådgiveruddannelsen finpudset en samarbejdsmodel og opnået så gode resultater, at de nu opfordrer andre professionsuddannelser til at forsøge sig med noget lignende.

“Vores studerende engagerer sig dybt i problemstillingerne, der kommer spændende bachelorprojekter ud af samarbejdet samt ny udvikling og kvalificering af praksis”, forklarer lektor og tovholder Per Westersø fra socialrådgiveruddannelsen på VIA UC.

“Vores projekter tager deres afsæt i helt konkrete problemstillinger og anvender teoretisk og forskningsbaseret viden på det sociale område. På den måde sikrer vi os imod at lave fjern og distanceret forskning, som ofte risikerer ikke at blive anvendt i praksis”, uddyber Per Westersø.

Anvendelig viden

Listen over bachelorprojekter, som er praksisnære, er lang og spænder bredt: Studier i socialrådgiverens rolle i jobcentret, i sammenhængen mellem fattigdom i familien og skolevanskeligheder, i resultatet af helhedsorienteret behandling af misbrugere på et center

i Aarhus osv. Umiddelbart inden sommerferien kunne lektoren og hans kolleger byde socialarbejdere og studerende velkommen til et femdages seminar, hvor rammerne for det kommende års praksisforskningsforløb skulle lægges. Seminaret er en introduktion til ideudvikling, problemstillinger, metoder og sparring. Og interessen fra praktikerne er stor, fortæller Per Westersø.

“Som regel har vi 20-25 praktikere i gang, hertil kommer de studerende fra socialrådgiveruddannelsen. Arbejdspladserne vil også rigtig gerne være med og har et stort behov for at få viden, som kan anvendes øjeblikkeligt. Men det kan være rigtig svært for ledelserne at finde de fornødne mandetimer til projekterne. Desværre, for det er den eneste investering, de skal lægge”, siger Per Westersø.

VIA Socialrådgiveruddannelsen udgiver hvert år den sociale skriftserie med eksempler på bachelorprojekter, som er et resultat af samarbejdet mellem praktikere og studerende.

Per Westersø mener, at den samarbejdsmodel, som

VIA UC har udviklet for det sociale område, snildt kan overføres til andre professionsbacheloruddannelser.

“Vi mærker en stigende interesse for det system, vi har skabt for den praksisnære forskning på vores uddannelse, så jeg tror, og håber, at andre vil lade sig inspirere”, siger han. <<

Per Westersø, ViA mener, at andre professionsuddannelser bør lade sig inspirere af socialrådgiverne.

Opgør med silotænkning på UCC

Alle strukturer bliver nytænkt, når UCC flytter ind på Campus Carlsberg om et år. Uddannelsesekspert er begejstret, mens TR advarer om, at nye søjler kan afløse de gamle.

Når ni uddannelser om et år flytter sammen på en ny fælles adresse midt i København, er det ikke kun et farvel til markante, traditionsrige institutioner som Blaagaard, Zahles og Frøbel.

I forbindelse med UCC-fusionen på Campus Carlsberg planlægger ledelsen et opgør med den eksisterende grundstruktur. Ambitionen er at tænke de faglige miljøer sammen på tværs af alle professionsuddannelserne.

Umiddelbart inden sommerferien blev medarbejderne i UCC gjort bekendt med et diagram over de nye programområder. Alle bolde er kastet op i luften.

De nye faglige miljøer får overskrifter som "pædagogik og læring", "digitalisering", "dansk sprog og kommunikation", "design og æstetik", "samfund og kultur" osv.

I hvert af programområderne samler man undervisere, konsulenter og forskere fra både pædagoguddannelserne, læreruddannelserne, tegnsprog, efter-/videreuddannelsen, fra forskning samt fra sundhedsuddannelserne, hvor det giver mening.

At hele organisationen bliver organiseret som en slags institutter, kan kun lade sig gøre, fordi UCC nu samler alle sine aktiviteter – på Campus Carlsberg i København, Campus Nordsjælland i Hillerød og Campus Bornholm i Rønne. Rektor Laust Joen Jakobsen ser et enestående potentiale i de nye fællesskaber:

"Jeg er på det rene med, at man ikke kan tegne sig til frugtbare samarbejder i diagrammer på et stykke papir. Det helt afgø-

"Jeg lover, at alle gættelege blandt medarbejderne vil være ovre inden efterårsferien".

Rektor for UCC Laust Joen Jakobsen

rende for, om det bliver en succes, er, at vi får en fleksibel og ubureaukratisk ledelsesstruktur på plads, så der bliver skabt en sammenhæng i hver afdeling. Hvis det lykkes, kan vi til gengæld blande kortene på helt nye og udviklende måder", siger Laust Joen Jakobsen.

Faglig selvangivelse

Indtil videre er det kun UCC's ledelse, der har været involveret i udarbejdelsen af campusstrukturen. Derfor var det noget af

en nyhed, der kom dumpende ned i medarbejdernes mailboks, kun få dage før flertallet skulle på sommerferie. Men det var ikke strukturplanerne, der mest overraskede tillidsrepræsentant og lektor ved Pædagoguddannelsen Storkøbenhavn Mikkel Høgsbro:

"I mailen bliver vi alle bedt om at udfylde en slags faglig selvangivelse. Vi skal skrive om vores kompetencer og om, hvor vi ser os selv i den nye organisation. Vi skal med andre ord sælge os selv i et brev over for nogen, vi ikke ved, hvem er. Det kan føles ubehageligt for nogle", siger Mikkel Høgsbro.

Og selv om lektoren selv og de fleste af hans kolleger har indstillet arbejdskompasset på store forandringer det kommende års tid, så synes han, at ledelsen med den udmelding har ramt en uheldig timing.

"I store fusionsprocesser som den, UCC er i gang med, er der altid en udtalt nervøsitet blandt medarbejderne for, om nogen bliver tilovers. Nervøsiteten vokser, fordi vi nu bliver bedt om at skrive en slags ansøgning. Og fordi det er sommerferie, har vi ikke mulighed for at tale sammen om, hvordan vi griber det her an. Det er ærgerligt", mener pædagoguddannelsens DM-tillidsrepræsentant.

UCC-rektor Laust Joen Jakobsen understreger, at der ikke er planer om at spare lønkroner, fordi man etablerer en campus.

"Og jeg lover, at alle gættelege blandt medarbejderne vil være ovre inden efterårsferien. Vi arbejder intenst på at få ledelsen på alle områder på plads og på at

“I dag arbejder jeg både sammen med samfundsfagsfolk og pædagogikuddannede kolleger. Det bliver et savn i fremtiden, hvis jeg kun får andre drama- og musikuddannede som kolleger”.

Lektor og TR Mikkel Høgsbro

få placeret alle medarbejdere, så de ved, hvor de skal bo, når vi flytter om et år”, siger Laust Joen Jakobsen.

Stålsat kurs

Mikkel Høgsbro, der selv underviser i drama og musik, har også et andet opmærksomhedspunkt.

“Det er positivt, at ledelsen prøver at nytænke opbygningen af professionshøjskolen. Men der er en risiko for, at vi bliver isoleret i nogle nye siloer, hvis vi alene bliver placeret sammen med kolleger, der tænker som os selv. I dag arbejder jeg både sammen med samfundsfagsfolk og pædagogikuddannede kolleger. Det bliver et savn i fremtiden, hvis jeg kun får andre drama- og musikuddannede som kolleger”, pointerer Mikkel Høgsbro.

Tænk tanken DEA har ad flere omgange undersøgt campusdannelser på ungdomsuddannelsesområdet. DEA's administrerende direktør, Stina Vrang Elias, er begejstret for UCC's planer. Og hun deler ikke Mikkel Høgsbros bekymring for faglig søjletænkning. Tværtimod.

“Det er en af det danske uddannelsessystems største hurdle i dag, at der ikke tænkes meget mere på tværs. Det kan give et kæmpe kvalitetsløft, når man nu samler de faglige kræfter fra forskellige professionsuddannelser. Pludselig kan de tale sammen og forstå hinanden langt bedre”, pointerer Stina Vrang Elias.

Stanford University er et eksempel på, hvad der virker, mener DEA's direktør. Her har man fysisk indrettet centre, hvor man

samler studerende, undervisere og forskere på tværs af fag. I et center for stamcelleforskning har man fx folk fra både biologi, medicin, jura og filosofi til at angribe området fra alle tænkelige vinkler.

“Men det stiller også store krav til ledelsen. Det er klart, at man skal kunne tænke i et endnu større perspektiv, hvis man går fra at være leder for efter-/videreuddannelsen for socialrådgivere og til at være det for samtlige professionsfag”, uddyber Stina Vrang Elias.

Endelig peger hun, ligesom rektor, på faren for, at alle de gode intentioner drukner i bureaukrati i gigantfusionen på Carlsberg.

“Det er dødfødt, hvis man oversælder projektet til medarbejderne og lover dem en hel masse, hvorefter de fortsætter som hidtil, bare ved et nyt skrivebord. Flytning og strukturforandring på én gang er en stor mundfuld for de fleste, og der skal være plads til at tale om de udfordringer, der opstår undervejs, og også ændre på det, der ikke fungerer. Men kursen skal være stålsat, og grundideen med de tværfaglige miljøer bør aldrig være til diskussion”, fastslår Stina Vrang Elias. <<

“Det kan give et kæmpe kvalitetsløft, når man nu samler de faglige kræfter fra forskellige professionsuddannelser. Pludselig kan de tale sammen og forstå hinanden langt bedre”.

*Direktør for tænketanken DEA
Stina Vrang Elias*

foto: DEA

PROFESSIONS-
HØJSKOLEN

Erhvervsakademier og professionshøjskoler i DM

Da professionshøjskolerne blev dannet i 2008, var det ud fra en intention om at give de mellemlange videregående uddannelser et kvalitetsløft. Kvalitetsløftet er ikke blevet realiseret. Professionshøjskolerne har ikke fået finansieret tilstrækkelig forskning og har været henvist til at finde pengene selv – gennem pres på undervisning og vejledning.

Fordi pengene til at realisere visionerne var så få og små, blev forskningen mange steder samlet i centre væk fra de grunduddannelser, der skulle kvalitetsløftes. Samtidig med at man er blevet ved med at fremstille den "gamle" seminariekultur og CVU-kultur som præget af silotænkning, har forskningen fra dag et været drevet i en silo isoleret fra uddannelserne.

Den forskningsorganisering er heldigvis i opbrud forskellige steder, som beskrevet her i bladet, og bliver også udfordret af "aftagerne" i form af FTF: "Det er vigtigt, at forskningsprojekterne udvikles og gennemføres i et tæt samarbejde med praksis. Det er også vigtigt, at både undervisere og studerende bliver involveret, for vi ved, at det er gennem egen erfaring, at man bedst tilegner sig en viden, som sætter sig fast ...".

Et andet lidt glemt formål med professionshøjskolerne var at skabe synergi mellem uddannelser til den offentlige sektor og til

det private erhvervsliv. Det er endt med dannelsen af et parallelt system i erhvervsakademierne. Frem til årsskiftet har DM klart stået stærkest på professionshøjskolerne, men efter overførsel af GL-medlemmer er vi det næststørste forbund for undervisere på erhvervsakademierne. Vi kan ikke leve med, at det ser ud, som om der eksisterer områder, hvor undervisere bliver kørt over. Det er DM's holdning, at merarbejde skal omdannes til nye faste stillinger til velkvalificerede undervisere, der har mulighed for at løfte undervisningens kvalitet.

I den sammenhæng skal vi også fremover have større fokus på løstansattes vilkår. DM deltog i juli i en kongres i "Education International" i Canada, hvor underviserorganisationer fra hele verden havde sat hinanden stævne. Et stort tværnationalt problem er vækst af "Precarious employments", hvor man ansættes som underviser i kortere perioder uden ordentlige aftaler for løn og kompetenceudvikling. Den udvikling kan man desværre se tegn på i Danmark, uden at det dog har nået samme omfang som mange andre steder. Det er vigtigt at dæmme op for en udvikling i den retning. Det vil sige, at vi både centralt i DM og hjemme på vores eget arbejdssted holder øje med de vilkår, vores kolleger bliver tilbudt. Også timelærerne.

» Artikel fortsat fra side 2

Et snublende forløb

DM er opmærksom på, at flere erhvervsakademier bokser med en usikkerhed om fortolkning af aftalerne. Charlotte Dester er DM's forhandlingskonsulent og har sammen med konsulenter fra Djøf og IDA sendt en række spørgsmål til de ni akademiers AC-tillidsrepræsentanter for at få et overblik over problemets omfang. Undersøgelsen, der ikke er afsluttet helt endnu, peger på:

- At langt de fleste erhvervsakademier har indført tidsregistreringssystemer.
- At disse svinger i kvalitet, og at medarbejderne flere steder ikke har adgang til deres egen registrering og derfor mangler mulighed for at følge med i deres egen arbejdstid og eventuelle merarbejde.
- At der gennemføres dialogsamtaler, men at der også her er stor variation i hyppighed og efterfølgende ændring i opgaveporteføljen.
- At erhvervsakademierne er i gang med både opgaveporteføljer og tidsregistrering, om end det flere steder sker noget snublende.

Ifølge Charlotte Dester finder medarbejdere og ledelse i langt de fleste tilfælde et kompromis, som begge parter kan leve med.

"Men DM og de øvrige organisationer er meget opmærksomme på, at der er akademier, hvor tilliden vakler. Og vi forsøger at få en dialog i gang med de pågældende institutioner og finde en løsning der, hvor parterne står stejlt", siger DM's forhandlingskonsulent. <<

AKADEMIUNDERVISERE I DM

Det var i forbindelse med OK 13, at 143 undervisere på landets ni erhvervsakademier den 1. januar i år blev flyttet fra GL (gymnasielærerne) til Dansk Magisterforening. Det sker, fordi mange erhvervsakademier er i gang med at blive akkrediteret og dermed blive løftet op i en højere uddannelseskategori. Organisatorisk hører erhvervsakademi-undervisere til i DM's professionshøjskolesektor.